

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Mereuță Serghei, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Mereuță Serghei Gheorghe, născut la 17 septembrie 1992, originar și domiciliat or. Căușeni, s. Opaci

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.05.2012-29.05.2014
2. instanța de apel: 25.09.2014-20.03.2015
3. instanța de recurs: 24.07.2015 - 16.09.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 29 mai 2014, Mereuță Serghei Gheorghe, a fost condamnat în baza:

- art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, la 6 ani închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, lui Mereuță Serghei, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către Mocan Andrei și s-a încasat în beneficiul lui de la Mereuță Serghei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 1.500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Pălăduță Matroana a fost admisă și s-a încasat din contul lui Mereuță Serghei în beneficiul ei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 2.000 lei.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Mereuță Serghei la data de 10 iulie 2011, în orele serii fiind împreună cu Cazac Eugen și Căldare Gheorghe pe terenul sportiv al școlii din s. Opaci, r-l Căușeni, i-a anunțat că pleacă la moșul său Valeriu să ceară niște bani. După plecare de pe terenul sportiv, în jurul orei 01³⁰, Mereuță S. a ajuns la gospodăria lui Pălăduță Matroana, situată în s. Opaci, r-nul Căușeni, văzând poarta descuiată a intrat în ogradă. Ulterior Pălăduță M. auzind lătrând câinele, s-a ridicat din pat și a conectat lumina în camera în care dormea. În acest timp, Mereuță S., s-a apropiat de ușa casei care era încuiată, a stricat sticla de

la ușa casei, a scos parul din lemn cu care era blocată ușa și a intrat în antreul casei îndreptându-se spre odaia (tindă) care se află între antreu și dormitor, de unde a ieșit Pălăduță M., care a fost amenințată de către Mereuță S. cu un obiect pe care i l-a pus de la început la gât, iar apoi la cap, cerându-i să-i dea bani, în caz contrar îi va împrăștia creierii pe pereți. Pălăduță M. i-a spus că nu are bani și s-a îndreptat spre telefon dorind să telefoneze însă în acest moment Mereuță S. a împins-o, iar partea vătămată s-a lovit de patul ce se află în odaie și a căzut jos. Apoi Mereuță S., văzând că Pălăduță M. a căzut jos și nu se mișcă și fiind speriat de faptul că posibil ultima să nu fi murit, a părăsit domiciliul, fără a lua careva lucruri. Ulterior Mereuță S. s-a îndreptat spre terenul sportiv al școlii, unde se afla Căldare G. și Cazac E.

Tot el, la data de 25 mai 2013, în jurul orei 14.00, aflându-se în or. Căușeni, în parcul de lângă str. Belinschi, în urma unei certe inițiată de el cu Calalb Mariana și Mocan Andrei, condiționată de faptul că Calalb M., fosta iubită, a început să se întâlnească cu Mocan A. în rezultatul căreia Mereuță S. l-a maltratat pe ultimul, lovindu-l cu un băț la mâna stângă, i-a cauzat în rezultat leziuni corporale medii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și anume *Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă, precum și în baza art. 152 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Mereuță S. să fie recalificate de la art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal la art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

În motivarea apelului a invocat că:

- probele care au constituit obiectul cercetării judecătorești infirmă vinovăția inculpatului Mereuță S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. 2) Cod penal;

- sentința nu este întemeiată în baza unor probe pertinente, concludente, ce ar demonstra intenția inculpatului la săvârșirea tâlhăriei, astfel prima instanță nu a ținut cont de recomandarea Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2013.

3.2 Partea vătămată Pălăduță Matroana prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o sancțiune mai aspră și încasarea de la Mereuță S. în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 100.000 lei.

În motivarea apelului său a invocat că:

- la stabilirea pedepsei penale inculpatului, nu s-a ținut cont de faptul că acesta anterior a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează negativ, nu a recuperat benevol prejudiciul moral, a comis o infracțiune gravă în privința unei persoane cu vârstă înaintată;

- la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că după comiterea crimei, în urma stresului psihologic a fost internată în secția de neurologie și cardiologie a Spitalului raional Căușeni și necesită permanent asistență medicală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Slabu Viorel în numele inculpatului și admis apelul declarat de partea vătămată Pălăduță Matroana fiind casată parțial sentința în partea pedepsei definitive aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni și în partea acțiunii civile privind prejudiciul moral și casată încheierea din 05 iunie 2014 privind corectarea erorii materiale cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și art. 152 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate și conform art. 84 alin. (4) Cod penal prin includerea duratei pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătorei Ocnîța din 24 septembrie 2013, lui Mereuță S. i-a fost stabilită definitiv pedeapsă - 7 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Mereuță S. în beneficiul părții vătămate Pălăduță M. cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune suma de 15.000 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ajungând just la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, luând în considerație totalitatea probelor acumulate la prezenta cauză penală, ce au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că, vina inculpatului se confirmă declarațiile părții vătămate Pălăduță M.; martorilor Pălăduță I., Pălăduță Z., Căldare G. precum și prin materialele cauzei care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și cu cele menționate supra, cum ar fi: procesul verbal de cercetare la fața locului din 10 iulie 2011 (f.d. 6 vol.1); raportul de expertiză medico-legală nr. 95 „D din 10 aprilie 2012, din care rezultă că în baza cercetării medico-legale a documentelor medicale la Pălăduță Matroana, s-a depistat: plăgi contuzie a capului din dreapta și mâinii drepte, care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente sau la lovire de acesta (acestea) posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d. 105 vol.1).

Instanța de apel a conchis că, faptele inculpatului sunt consumate, deoarece infracțiunea de tâlhărie este una formală și se consideră consumată la momentul

săvârșirii atacului asupra părții vătămate, atac însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, nu au fost prezentate probe pertinente și verosimile care ar dovedea faptul că la momentul săvârșirii atacului inculpatul avea pe față o mască.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, instanța de apel a constatat că, inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe, scopul săvârșirii de către inculpat a atacului asupra părții vătămate a fost de a sustrage bani de la ultima, iar subiectul infracțiunii este Mereuță S.

Instanța de apel a notat că, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și respinge argumentele apărării referitor la mențiunea că faptele inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal

În opinia instanței de apel, cu certitudine s-a constatat că inculpatul a pătruns în locuința lui Pălăduță M. și a amenințat-o cu violență periculoasă pentru viață și sănătate și a aplicat violență față de ultima cu scopul de a beneficia de bunurile acesteia (bani), chiar și în cazul în care inculpatul declară că scopul lui a fost de a obține vin, oricum, scopul inculpatului a fost unul de cupiditate. Pe când, în cazul comiterii faptelor care cad sub incidența dispoziției art. 179 alin. (2) Cod penal, amenințarea cu aplicarea violenței sau aplicarea acesteia, trebuie să urmărească scopul violării domiciliului, dar nu scopul acaparării bunurilor victimei.

De asemenea, instanța de apel a considerat corectă starea de fapt și de drept stabilită de primă instanță cu privire la infracțiunea prevăzută de articolul 152 alin. (1) Cod penal, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza condamnării, au fost obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate cu respectarea dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală.

Cu privire la pedeapsă, instanța de apel a stabilit că la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75 Cod penal, astfel, pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal este în limitele prevăzute de lege, iar Prima instanță întemeiat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, corect concluzionând că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

Referitor la motivele invocate de partea vătămată, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel le-a apreciat ca fiind fondate, în partea pedepsei definitive, astfel încât la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 și 84 Cod penal, iar Prima instanță nu a acordat deplină eficiență legii, care reglementează aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, astfel aplicând pedeapsa definitivă în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Astfel, în opinia instanței de apel, se impune stabilirea pedepsei definitive inculpatului prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru fiecare infracțiune prevăzută de articolele 188 alin. (2) lit. d), e) și 152 alin. (1) Cod penal. La fel, se impune de aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, dat fiind, că în speță, există cazul în care, după pronunțarea sentinței, s-a constatat că inculpatul este vinovat și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză.

În privința motivelor invocate de partea vătămată, ce vizează acțiunea civilă, în partea reparării prejudiciului moral, instanța de apel de asemenea le-a apreciat ca fiind fondate.

În rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, instanța de apel a constatat că părții vătămate i-a fost cauzate suferințele psihice și fizice. În context, se apreciază, că nu este motivată concluzia primei instanțe cu privire la soluționarea chestiunii referitor la prejudiciul moral produs prin infracțiune, în partea stabilirii cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral cuvenite părții vătămatei.

Instanța de apel a notat că, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatul infracțional, care a influențat considerabil starea sănătății părții vătămate, precum și datele obiective care justifică gravitatea cauzării suferințelor psihice părții vătămate, - importanța vitală a drepturilor nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, inviolabilitatea locuinței), gradul suportării suferințelor psihice (stresul emoțional suportat în timp de noapte de către partea vătămată - persoană de vârstă înaintată), felul vinovăției inculpatului (intenția directă).

La fel, instanța de apel a reținut că, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc se i-a în considerație și situația familială și materială a inculpatului, care poartă răspundere pentru producerea prejudiciului moral produs prin infracțiune. În această ordine de idei, se impune stabilirea unui alt quantum al prejudiciului moral produs prin infracțiune, care se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Pălăduță M.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care faptele săvârșite de Mereuță S. să fie reîncadrate din infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, cu dispunerea aplicării față de inculpat a unei pedepse ne-privative de libertate, pentru infracțiunea dată și respingerea totală a cerințelor părții vătămate Pălăduță M., inclusiv a celor legate de încasarea prejudiciului moral.

În susținerea poziției sale, recurentul invocă:

- în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că vătămările corporale depistate la partea vătămată Pălăduță M., în urma acțiunilor întreprinse de inculpat au fost calificate ușoare, în baza raportului de expertiză nr. 95 D din 10 aprilie 2012, astfel consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel, la

calificarea acțiunilor inculpatului, ar fi trebuit să țină cont de Recomandarea CSJ nr. 51 din 26 iunie 2013, deoarece fapta prejudiciabilă a fost săvârșită în anul 2011 și încadrarea juridică a acțiunilor însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei trebuia efectuată și argumentată în conformitate cu recomandările din anul 2013;

- mai mult ca atât, modificările efectuate în Hotărârea Plenului CSJ din 22 decembrie 2014, înrăutățesc situația inculpatului, în cazul încadrării juridice a acțiunilor sale conform art. 188 Cod penal, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 8 și art. 10 Cod penal;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat că motivul pentru care inculpatul a plecat spre casa părții vătămate, a fost să ceară o sticlă de vin, însă contrar celor constatate, instanța a ajuns la concluzia că, scopul inculpatului era de a cere bani de la ultima, dat fiind faptul că inculpatul a declarat prietenilor săi, Căldare G. și Cazac E., că intenționează să plece la moșul său să ceară niște bani, astfel ascunzându-și intenția sa reală. Astfel în cazul dat, consideră că este o interpretare greșită din partea instanței, care nu s-a bazat nici pe un suport probatoriu elocvent, cum ar fi „audierea unchiului (moșul) inculpatului, pentru a vedea dacă în realitate Mereuță S. a fost sau nu la unchiul său pentru a cere bani;

- declarația martorului Căldare G., precum că „în seara zilei de 10 iulie 2011, Mereuță S. nu i-a comunicat că intenționează să ceară bani sau alte bunuri de la Pălăduță M.” vine în contradictoriu cu cele stabilite de instanță;

- instanța de apel a menționat că „Mereuță S., după ce a împins-o pe Pălăduță M., a părăsit domiciliul, fără a lua careva lucruri”, consideră că aceste acțiuni ale inculpatului demonstrează clar că acesta văzând că partea vătămată nu dorește să-i dea vin, aflându-se contrar voinței acesteia în domiciliul ei, a părăsit casa, astfel săvârșind infracțiunea prevăzută de 179 alin. (2) Cod penal;

- instanțele de judecată au apreciat selectiv doar unele declarații ale martorilor în motivarea hotărârilor sale, declarații care au dus la agravarea situației inculpatului, ceea ce vine în contradicție cu art. art. 8, 101 Cod de procedură penală;

- referitor la prejudiciul moral încasat din contul inculpatului în favoarea părții vătămate, consideră că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 219 Cod de procedură penală, care sugerează că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerație suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate, or, în apelul părții vătămate a fost menționat că aceasta a suferit un stres psihologic și a fost internată în spital, și necesită permanentă asistență medicală, fără a prezenta în acest sens careva probe pertinente, fără a demonstra în vre-un mod intensitatea suferințelor psihice sau fizice suportate în urma infracțiunii.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerând că urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece criticile formulate în recurs nu conțin indici a unor erori de drept și care de fapt au format obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul declarat în prezenta cauză, apărătorul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept la care se referă recurentul, precum că instanțele de judecată au apreciat selectiv doar unele probe, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că la judecarea apelului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. d) și e) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate atât de partea acuzării, cât și argumentele părții apărării, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza căroră s-au stabilit cu certitudine că inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal și anume, *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea de aplicare a violenței periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă*.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționat în pct. 5 al prezentei decizii. În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 188 Cod penal și nu a infracțiunii prevăzută de art. 179 Cod penal precum invocă partea apărării, analizând declarațiile părții vătămate (f.d. 43 v. 3), de unde rezultă cert că anume inculpatul a spart geamul, a intrat în odaie, după care i-a pus pistolul la gât apoi la cap și a cerut bani de două ori, iar când aceasta a dorit să telefoneze ultimul a împins-o ulterior părăsind locul infracțiunii; declarațiile martorului Pălăduță Iacob (f.d. 46 V. 3) care coroborează cu declarațiile părții vătămate din care rezultă, că ultima a auzit un zgomot după care a fost amenințată de către inculpat cu un pistol acesta solicitând să-i fie dați bani.

Mai mult ca atât Colegiul menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal se caracterizează în primul rând, prin vinovăția sub formă directă, totodată la calificarea infracțiunii, este obligatorie stabilirea scopului special, de sustragere, cel prin care se exprimă scopul de cupidare – fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în instanțele de judecată.

Din conținutul recursului declarat, apărătorul contestă că în acțiunile inculpatului, ca condiție indispensabilă a componentei de tâlhărie, nu a fost declanșat atacul, însoțit de componentele alternative adică violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Însă, potrivit considerentelor teoretice prin *amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* se înțelege săvârșirea unui act asupra victimei de natură să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii. Totodată, în doctrina penală se menționează că la calificare nu are relevanță forma exteriorizării amenințării și nu se exclude nici exteriorizarea prin gesturi sau acțiuni concludente (pe baza cărora se poate trage o concluzie). Este important ca amenințarea, expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată. În virtutea acestui fapt, amenințarea trebuie să creeze convingerea că, în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii, va întâmpina împotrivire din partea victimei, amenințarea va fi realizată de îndată.

Având în vedere considerentele doctrinale, cumulul de probe și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, în opinia Colegiului penal, este întemeiată concluzia instanței de apel că inculpatul a comis un atac tâlhăresc în scopul sustragerii bunurilor, deoarece a inspirat victimei temerea că va fi supusă unei violențe periculoase pentru viața și sănătatea sa personală, fiind prezente condiții obiective, propice înlăptuirii acestei amenințări și anume prin faptul, că în jurul miezului nopții, partea vătămată a văzut personal cum în casa sa a pătruns o

persoană, stricând geamul, apoi fiind amenințată de către agresor cu un pistol, cerându-i banii.

În astfel de împrejurări, Colegiul consideră că atacul a fost declanșat prin amenințarea care a fost reală la acel moment pentru victimă, adică atacul a fost consumat indiferent de faptul că bunurile persoanei nu au fost real sustrate, în acțiunile inculpatului fiind prezente elementele infracțiunii de tâlhărie, cu agravantele prevăzută la lit. d), e) alin. (2) art. 188 Cod penal.

Mai mult ca atât Colegiul penal nu poate reține ca întemeiat nici argumentul recurentului referitor la declarațiile martorului Căldare G., deoarece acestea just fiind apreciat atât de instanța de fond cât și de instanța de apel, coroborând cu alte probe prezentate și analizate în cazul dat.

Totodată, analizând argumentul invocat de recurent referitor la Hotărârea Plenului CSJ din 22 decembrie 2014 și la Recomandarea CSJ nr. 51 din 26 iunie 2013, Colegiul statuează, că acestea nu au o relevanță asupra cazului dat și nu înrăutățesc situația inculpatului deoarece infracțiunea de tâlhărie săvârșită de inculpat a fost consumată prin *amenințarea cu violența*, precum a fost învinuit de către organul de urmărire penală, dar nu prin *aplicarea violenței*. Mai mult Colegiul reiterează, că în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate *ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe* în scopul sustragerii bunurilor.

Argumentele apărării precum că inculpatul a comis o infracțiune prevăzută de art. 179 Cod penal, Colegiul le apreciază ca nefondate și declarative fiind combătute în instanțele de judecată prin probe pertinente și concludente.

Cu referire la argumentul ce vizează respingerea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral, Colegiul îl consideră ca neîntemeiat, deoarece instanța de apel, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale a prejudiciului moral just a statuat starea sănătății părții vătămate, precum și datele obiective care justifică gravitatea cauzării suferințelor psihice părții vătămate: importanța vitală a drepturilor nepatrimoniale și a bunurilor, gradul suportării psihice, felul vinovăției inculpatului. Așadar mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material. Astfel, fiind justificată constatarea instanței de apel, că partea vătămată, a avut suferințe morale în urma infracțiunii comise în privința ei, stabilindu-i acesteia o pagubă morală echitabilă.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Mereuță Serghei, nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acestea urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Mereuță Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, în cauza penală privind-l pe **Mereuță Serghei Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 07 octombrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie